

Brusel 22. září 2016
(OR. en)

12478/16

LIMITE

CRS CRP 29	AELE 72
MERTENS 3	COWEB 95
JUR 464	MOG 106
COPS 278	MAMA 190
ELARG 92	CONUN 181
CORLX 370	COAFR 249
COJUR 15	ACP 129
COMAR 12	COLAC 70
COSCE 3	COHAFA 61
COTRA 20	DEVGEN 203
COEST 234	PROBA 17
COASI 195	

INFORMATIVNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Právní služba
Příjemce:	Výbor stálých zástupců (část II)
Předmět:	Věc předložená Soudnímu dvoru Evropské unie: - rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ve věci C-660/13, <i>Rada Evropské unie v. Evropská komise</i>

I. ÚVOD

1. Dne 28. července 2016 vydal Soudní dvůr Evropské unie rozhodující ve velkém senátu rozsudek ve věci C-660/13 *Rada Evropské unie v. Evropská komise*. Tento rozsudek zrušil rozhodnutí Komise C(2013) 6355 final ze dne 3. října 2013 o podpisu dodatku – týkajícího se Chorvatska – k memorandu o porozumění o finančním příspěvku Švýcarska (dále jen „zrušené rozhodnutí“) při zachování jeho účinků až do jeho nahrazení.

2. Soudní dvůr Evropské unie rozhodl, že Komise jednala protiprávně, jelikož před přijetím zrušeného rozhodnutí (které zmocňovalo dva členy Komise, aby dodatek podepsali jménem Unie) neusilovala o předchozí schválení ze strany Rady a přistoupila k podpisu. Soudní dvůr tak objasnil postupy sjednávání a podpisu nezávazných nástrojů mezi Unií a třetími stranami.
3. Komise uvedla, že pokud obsah takového nástroje odráží stávající politický postoj EU, nevyžaduje jeho podpis předchozí schválení Radou. Komise se domnívala, že i v případě, kdy obsah nástroje stávající postoj EU neodráží, musí usilovat o schválení Rady ohledně obsahu nástroje, avšak ne ohledně jeho podpisu jako takového. Komise tak měla za to, že je oprávněna sama podepsat takový nástroj jménem Unie pouze na základě čl. 17 odst. 1 SEU.
4. Rady zastávala názor, že rozhodnutí o podpisu nezávazného nástroje s třetí stranou bylo samo o sobě aktem vymezování politik, takže předchozí schválení podpisu Radou bylo nezbytné bez ohledu na to, zda obsah nástroje odpovídal stávající politice či nikoli.
5. Soudní dvůr potvrdil postoj Rady a dospěl k závěru, že zrušené rozhodnutí Komise překročilo meze pravomocí Komise, neboť porušilo čl. 13 odst. 2 SEU.

II. SOUVISLOSTI

6. Rada se domáhala zrušení zrušeného rozhodnutí a současně zachování jeho účinků do jeho nahrazení. Na podporu své žaloby uvedla Rada tyto dva důvody:
- Komise porušila zásadu rozdělení pravomocí mezi orgány, a tudíž i zásadu institucionální rovnováhy tím, že přijala napadené rozhodnutí bez předchozího schválení Radou; a
 - postupem vedoucím k přijetí rozhodnutí a k podpisu dodatku porušila Komise zásadu loajální spolupráce.
7. Deset členských států (FR, CZ, DE, PL, NL, GR, UK, HU, FI, LT) vstoupilo do řízení jako vedlejší účastníci na podporu Rady.
8. Generální advokátka Eleanor Sharpston dospěla ve svém stanovisku ze dne 26. listopadu 2015 k závěru, že rozhodnutí Komise by mělo být zrušeno z důvodu porušení zásady institucionální rovnováhy.

III. ROZSUDEK

9. V bodech 37 až 39 rozsudku Soudní dvůr Evropské unie zastává názor, že aby Komise mohla přistoupit k podpisu nezávazného nástroje, musí mít výslovné zmocnění Rady v tomto ohledu. Jinými slovy, Komise není oprávněna, na základě své pravomoci vnějšího zastupování Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 SEU, podepsat takový nástroj. Rozhodnutí o podpisu takového nástroje vyžaduje, aby Rada posoudila zájmy Unie v rámci svých vztahů s dotyčnou třetí stranou při dodržení strategických směrů vymezených Evropskou radou, jakož i zásad a cílů vnější činnosti Unie.

10. V bodě 40 rozsudku Soudní dvůr Evropské unie dodává, že rozhodnutí podepsat nezávazný nástroj je vždy a samo o sobě aktem vymezování politik, který tedy musí být stanoven Radou, v souladu s čl. 16 odst. 1 druhou větou SEU a čl. 16 odst. 6 třetím pododstavcem SEU.
11. V bodech 41 a 43 rozsudku Soudní dvůr Evropské unie uvádí, že takový akt vymezování politik vyžaduje posouzení ze strany Rady na základě znění nezávazného nástroje, které je výsledkem jednání, zda dohodnutý nástroj nadále odpovídá zájmům Unie.
12. Proto Soudní dvůr Evropské unie v bodě 43 rozsudku vyvozuje, že samotná skutečnost, že obsah nezávazného nástroje, který je výsledkem jednání, odpovídá mandátu k jednání udělenému předem Radou, není relevantní při rozhodování o jeho podpisu, a tato skutečnost tudíž nemůže být nikdy chápána jako zmocnění Komise podepsat tento nástroj. Toto odůvodnění se použije *a fortiori*, pokud obsah nástroje údajně odpovídá jiným politickým postojům předem stanoveným Radou v různých situacích.
13. Konečně v bodě 42 (ve spojení s body 39 a 40) Soudní dvůr uvádí, že posouzení a vymezení zájmů Unie Radou jako součást formulování vnější politiky Unie zahrnuje rozhodnutí o zahájení jednání o nezávazném nástroji. Jakékoli smysluplné rozhodnutí o zahájení jednání musí nutně zahrnovat protistrany, s nimiž je vhodné jednat, a otázku či otázky, na něž se má vztahovat takový nástroj.

IV. DŮSLEDKY

14. Komise bude nyní muset přijmout nové rozhodnutí; dodatek však zůstává v platnosti a může být uplatňován i nadále.
15. Obecněji řečeno, nyní bylo Soudním dvorem Evropské unie potvrzeno, že Rada musí v rámci své úlohy tvůrce politik vždy udělit Unii výslovné zmocnění k zahájení jednání o nezávazném nástroji s konkrétní třetí stranou (a to i v případě, že takový nástroj odráží stanovenou politiku Unie); výslovné rozhodnutí Rady je rovněž potřebné na závěr jednání ke zmocnění podepsat nástroj jménem Unie.
16. Rozsudek se týká pravomocí Rady obecně. Přestože byl vydán v souvislosti s dvoustranným nástrojem s třetí zemí podepsaným Komisí, použije se na dvoustranné *a* vícestranné nezávazné nástroje, dohodnuté s třetími zeměmi *a* mezinárodními organizacemi, a bez ohledu na to, zda Komise *nebo* vysoký představitel (včetně ESVČ) zastupuje Unii při jednáních.
17. Tento rozsudek se použije na všechny nezávazné nástroje, do nichž je vzhledem k jejich obsahu zapojena Unie, bez ohledu na to, zda jsou tyto nástroje prezentovány jako uzavřené Unii nebo určitým orgánem či službou.
18. Je třeba dalších úvah týkajících se určení plného dosahu tohoto rozsudku v praktickém i jiném ohledu.
